

[Gustav Pedersen.]

som man har i de større byer. Jeg vil derfor finde det naturligt, om man, når man drøfter spørgsmålet om forbindelserne til disse baner, ikke alene tænker på, om en nøjagtig udregning af det hidtil tilmeldte passagerantal eller den hidtil tilmeldte fragtmængde gør det påkrævet at sætte forbindelse til så og så mange tog. Det gælder om at give disse byer det lille skub, som vil gøre det muligt for dem igen at få forbindelse til de virksomheder, der måske kan finde interesse i at lægge deres bedrift i en sådan by, men til gengæld er meget interesseret i, om en sådan beliggenhed vil handikappe dem i deres forbindelse med omverdenen på en sådan måde, at de alligevel hellere giver afkald på det.

Jeg har som sagt ikke rejst disse spørgsmål i troen på, at blot det, jeg har nævnt som eksempler, kan løse problemerne; jeg har rejst dem for at understrege problemernes betydning, og jeg har i første række rejst dem for at henlede de pågældende administrationsgrenes opmærksomhed på spørgsmålene og henstille til dem, at man ikke alene behandler dem ud fra den opfattelse, at da de egne, der kan være tale om, er så tyndt befolkede, må man beregne den service, man giver dem, sådan at den forholdsmæssigt svarer til den, der gives de større byer og større pladser. Jeg tror, det vil være uheldigt, om den tendens dertil, der har været, forstærkes i tiden, der kommer, og jeg beder om, at man behandler spørgsmålet som et samlet hele og tager stilling til de enkelte sager som dele af en helhed. Der kan vel næppe være tvivl om eller divergens med hensyn til, at det er i samfundets tjeneste, at man ikke flytter befolkningen over på Sjælland i et hurtigere tempo, end det er gået hidtil. Det kan være slemt nok endda.

(Kort bemærkning).

Verner Larsen: Den sidste ærede taler nævnte i sit indlæg angående lærlingeforhold, at landbruget aftog et stadig faldende antal medhjælpere. Nu kan jeg nævne, at en landbrugsmedhjælper ovre ved Varde netop har haft en annonce i bladene for at søge en plads. Han fik over 300 tilbud; folk ringede, skrev og kom i biler for at søge ham som medhjælper. Lærlingspørgsmålet og spørgsmålet om at skabe beskæf-

tigelse er meget alvorlige problemer, men man synes jo ikke, at de arbejdsforhold, som de fire gamle partier har skabt her i landet, er særlig tilfredsstillende, når sådan noget kan ske. Der må være noget galt, og man må tage alvorligt fat på at få indført en ændring på dette område.

(Kort bemærkning).

Gustav Pedersen: Det ærede medlem hr. Verner Larsen har antagelig ikke lagt mærke til, at jeg gjorde opmærksom på, at de store årgange begynder at komme omkring midten af 1950'erne. For øjeblikket er det endnu de meget små årgange af unge, der kommer på arbejdsmarkedet, og derfor er det højst sandsynligt, at der er adskillige steder, hvor man, selvom man bruger færre folk end hidtil, alligevel kan have vanskeligt ved at få de unge, som man ønsker. Men det ville jo være en farlig tendens, om man ud fra de erfaringer, man har med de sidste årgange, ville lade, som om man ikke vidste, at om et par år er det altså de store årgange, der myldrer frem. Så bliver billedet helt, helt anderledes, end det ser ud i dag, men så er det temmelig sent at begynde at rette på tilstanden.

Gertie Wandel: Omkring den stadig voksende gruppe af ældre i den danske befolkning er der som bekendt i de senere år opstået mange problemer. Et af disse er den store belægning af hospitalernes medicinske afdelinger med gamle mennesker, som egentlig kun er det, man i hospitalsproget kalder plejepatienter.

Som medlem af Gentofte kommunalbestyrelses sociale udvalg har jeg i de sidste år haft lejlighed til at beskæftige mig med disse problemer og vil tillade mig at henlede den højtærede socialministers opmærksomhed på en foranstaltning, som vi i Gentofte kommune har truffet til afhjælpning af dette forhold. Da en ældre bygning, der tidligere har været benyttet til arbejdsanstalt, i fjor blev ledig, ombyggede man denne, der viste sig at være velbevaret, og indrettede den til syge- og plejehjem for aldersrentemodtagere. Den er netop i disse dage blevet færdig til at tages i brug. Hjemmet, der har fast læge, som tilser patienterne tre gange ugentlig, vil som vore andre sygeafdelinger blive ledet af en Lukassøster. Vi har erfaring for, at de ældre